

Od orzeczenia komisji przysługuje prawo odwołania się w terminie 30 dni od dnia następnego po doręczeniu decyzji do Głównej Komisji Ziemskiej.

Art. 5. Prawomocne orzeczenie komisji stanowi tytuł wpisu hipotecznego. Wykonanie orzeczenia należy do Okręgowego Urzędu Ziemskiego.

Art. 6. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia. Wykonanie jej porucza się Prezesowi Głównego Urzędu Ziemskiego w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Dóbr Państwowych oraz Ministrem Sprawiedliwości.

Marszałek:
Trąpczyński

Prezydent Ministrów:
Witos

Prezes Głównego Urzędu Ziemskiego:
T. Wilkoński

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych:
Raczyński

Minister Sprawiedliwości:
Sobołewski

374.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 15 czerwca 1921 r.

w przedmiocie rozciągnięcia na województwa: nowogrodzkie, poleskie i wołyńskie oraz na powiaty: grodzieński, wołkowyski i białowieski województwa białostockiego dwóch rozporządzeń Rady Obrony Państwa z dnia 14 lipca i 11 sierpnia 1920 r. o poborze roczników od 1894 do 1885 r.

Na zasadzie art. 6 ustawy z dnia 4 lutego 1921 r. o unormowaniu stanu prawno-politycznego na ziemiach przyłączonych do obszaru Rzeczypospolitej na podstawie umowy o preliminarjnym pokoju i rozejmie, podpisanej w Rydze dnia 12 października 1920 r. (Dz. Ust. R. P. z 1921 r. № 16, poz. 93) oraz w uzupełnieniu rozporządzenia Rady Ministrów w tym przedmiocie z dnia 19 kwietnia 1921 r. (Dz. Ust. R. P. № 45, poz. 270) — Rada Ministrów zarządza: co następuje:

§ 1. Na województwa: nowogrodzkie, poleskie i wołyńskie oraz na powiaty: grodzieński, wołkowyski i białowieski województwa białostockiego rozciąga się moc obowiązującą rozporządzenia Rady Obrony Państwa z dnia 14 lipca 1920 r. w przedmiocie poboru roczników 1894, 1893, 1892, 1891 i 1890 (Dz. Ust. R. P. z r. 1920 № 58, poz. 363) i rozporządzenia Rady

Obrony Państwa z dnia 11 sierpnia 1920 r. w przedmiocie poboru roczników 1889, 1888, 1887, 1886 i 1885 (Dz. Ust. R. P. z 1920 r. № 75, poz. 514).

§ 2. Rozporządzenie niniejsze uzyskuje moc obowiązującą z dniem ogłoszenia.

Prezydent Ministrów:

Witos

Minister Spraw Wojskowych:

Sosnkowski

Minister Spraw Wewnętrznych:

Skulski

Minister b. Dzielnicy Pruskiej:

W. Kucharski

375.

Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych

z dnia 11 czerwca 1921 roku

wydane w porozumieniu z Ministrem Spraw Zagranicznych i Ministrem Skarbu w przedmiocie nabycia i utraty obywatelstwa polskiego na zasadzie art. VI traktatu pokoju między Polską a Rosją i Ukrainą, podpisanego w Rydze dnia 18 marca 1921 r.

Na zasadzie punktu 3 art. 2 i art. 15 ustawy z dnia 20 stycznia 1920 r. o obywatelstwie Państwa Polskiego (Dz. Ust. R. P. № 7 p. 44) oraz art. VI traktatu pokoju między Polską a Rosją i Ukrainą, podpisanego w Rydze dnia 18 marca 1921 r. (Dz. Ust. R. P. № 49 poz. 300) postanawia się co następuje:

§ 1. Kto udowodni:

- 1) że pochodzi od uczestników walk o niepodległość Polski w okresie od 1830 do 1865 r., lub, że jest potomkiem osoby, która nie dalej, niż w trzecim pokoleniu stale zamieszkiwała na terytorjum dawnej Rzeczypospolitej Polskiej,
- 2) i, że sam swą działalnością, używaniem języka polskiego, jako mowy potocznej i wychowywaniem swego potomstwa zaznaczył w sposób oczywisty przywiązanie swe do narodowości polskiej, — uprawniony jest do wyboru obywatelstwa polskiego bez względu na to, gdzie przebywał w dniu wymiany dokumentów ratyfikacyjnych traktatu pokoju między Polską a Rosją i Ukrainą, podpisanego w Rydze dnia 18 marca 1921 r., t. j. w dniu 30 kwietnia 1921 r. Wybór ten może być jednak ważnie dokonany tylko przez optującego poza granicami Polski i pod tym warunkiem, że optujący nie jest obywatelem państwa, w którym przebywa. Ten ostatni warunek nie odnosi się do Rosji i do Ukrainy.

§ 2. Uprawnieni do opcji na zasadzie § 1 niniejszego rozporządzenia jako też wszystkie inne osoby, na zasadzie art. VI traktatu do opcji uprawnione, dokonują wyboru obywatelstwa, które posiadać pragną, przez złożenie odpowiedniego oświadczenia (oświadczenie opcji) przed władzami, wskazanymi w p. 5 art. VI wymienionego wyżej traktatu.